

dále tím silnějším. V politickém ohledu staly se české země provincií habsburskou, třebaž že správní a státní samostatnost české koruny trvala i nadále.

Bělohorský převrat neznamenal konec samostatnosti české, znamenal však pokračování v habsburském centralismu započatém roku 1526. a byl také hlavním základem snah, které v 18. a 19. století zničily i správní samostatnost zemí koruny české a které její státní samostatnost nanejvýše ohrozily.

ZPRÁVY.

Nejvyšší soud soudí svého presidenta. *K naší zprávě otištěné v minulém čísle dostalo se nám tohoto dodatečného vysvětlení: »Obsah článku »Nejvyšší soud soudí svého presidenta« otištěného v čísle 4. periodického tiskopisu »Všehrd, list československých právníků« roč. XI. z ledna 1930 neshoduje se zcela s pravdou. Není pravda, že příslušný senát Nejvyššího soudu, který rozhodoval o zmateční stížnosti v soukromožalobní věci proti prvnímu presidentu dru Popelkovi, byl sestaven žalováním presidentem, nýbrž pravda je, že příslušný senát tohoto soudu byl sestaven druhým presidentem Nejvyššího soudu drem Vážným.« (Nejv. soud v Brně ze dne 11. ledna 1930 č. pres. 127/30 a stát. zastupitelství v Praze ze dne 14. ledna 1930 č. 2049/30-1.)*

Ztráta. *Ztráta spisů, doličných předmětů a pod. na soudě mrzí nejvíce kolegy-soudce samy a je tedy pochopitelné, že právě oni jedině jsou nestrannými kritiky takovýchto případů a že také pouze jim přísluší péče o nápravu, jak jsme toho — budiž to s plným uznáním řečeno — byli svědky právě nedávno. Ale není třeba všimati si této věci jen s její tragické stránky, již možno ponechati jistému tisku, a s našeho stanoviska si povšimněme jí odjinud. Postačí malé srovnání: copak bychom tak asi řekli o bance, která by svoje peníze, cenné papíry atd. ukládala do dřevěných regálů, skříní nebo jejíž úředníci by při vzdálení od pracovního stolu (samozřejmě amerického!) nezatáhli rolety a tak neukryli cenností jim svěřených. Ovšem patrně bychom se také jinak dívali na takový ústav, který by úklid ve svých místnostech svěřoval lidem trestaným. Odpověď v těchto případech byla by snadná, prostě bychom takové bance peníze nesvěřili. A to nota bene peníze jsou věc zastupitelná, proti jejíž ztratě lze se pojistit u každé pojišťovny. Kdyby se toto uvážilo, jsme si jisti, že by se nesvalovala vina na právníky, kterým se ztratí věc nenahraditelná, jako jsou spisy, corpora delicti a pod. Vždyť naše úřady jsou nedostatečně vybaveny, dosud jsme neslyšeli, že by jedinký soud měl řádné safes, tresory podzemní. O těch pracovních stolech také nemusí býti řeči, protože erární nábytek jsme zdědili ještě od Rakouska, které*